

1887--88 : 5 0, а за 1905—1906 : 4·0. Най-много убийства се падатъ на Базиликата, Сицилия и Калабрия (съответно: 31·8, 19·0 и 17·2) — все въ южна Италия, а най-малко на Пиемонта, Лигурия и Емилия (съответно: 4·0, 4·2 и 4·2) — все въ сѣверна Италия.

Нѣколко думи за здравословното положение на италианскитѣ емигранти.

Едни отъ най-пагубнитѣ страни на италианската емиграция сж отъ санитарно-социална гледна точка. Емигрантитѣ, при условията въ които емигриратъ, живѣятъ и работятъ въ чужбина, дегенериратъ физически и ставатъ проводници на разни болѣсти. Най-разпространенитѣ между тѣхъ болѣсти сж охтиката, анхилостомиязата, трахомата, алкохолизма, психозата и сифилиса. При една отъ защититѣ на италианската емиграция, поне въ смисълъ, че италианскитѣ емигранти се учатъ на чистота и хигиена въ странство, който карикатуренъ аргументъ е оборенъ всестранно отъ лѣкаря Кандидо, се забѣлѣзва, че „за нещастие охтиката се е разпространила въ много села на южна Италия, гдѣто по-рано е била непозната“. (P. Villari, *moto*, Bollettino dell'Emigrazione, 1910, № 14, стр. 1). Главнитѣ фактори за дегенерирането и заболѣването на емигрантитѣ сж: чрѣзмѣрната умора, непостоянния климатъ, праха, липсата на въздухъ и свѣтлина въ работилницитѣ и жилищата, недостатъчната храна и *урбанизма*. (Подъ послѣдния изразъ се разбира навалищата отъ долни социални класи въ голѣмитѣ градове).

Дръ Джакоби, въ доклада си прѣдъ международната конференция за охтиката (Ню-Йоркъ 1908 г.), е константиралъ само въ тоя градъ 40,000 жилища нахоящи се при най-отлични условия за зараза и заболяване отъ охтика. А въ Италия, само прѣзъ 1907 г. сж умрѣли отъ охтика 35796 души. (ср. даннитѣ на Di Vestea, Stella,